

32002L0020

L 108/21

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

24.4.2002.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/20/EK
(2002. gada 7. marts)
par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Publiskās apspriedes rezultāts par 1999. gada pārskatu par reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektroniskajām komunikācijām, kā minēts Komisijas 2000. gada 26. aprīļa paziņojumā, un Komisijas sniegtajā paziņojumā norādītie secinājumi par piekto un sesto ziņojumu par telekomunikāciju reglamentējošās paketes ieviešanu, apstiprināja nepieciešamību pēc saskaņotākiem un mazāk ierobežojošiem tirgus piekļuves noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem visā Kopienā.
- (2) Konverģencei starp dažādiem elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kā arī to tehnoloģijām nepieciešama atļauju izsniegšanas sistēmas izveide, kas līdzīgi iekļautu visus salīdzināmos pakalpojumus, neatkarīgi no izmantotajām tehnoloģijām.
- (3) Šīs direktīvas mērķis ir izveidot tiesisko regulējumu, lai sniegtu brīvību nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, tikai saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā direktīvā, un ar visiem ierobežojumiem, kas ir saskaņā ar Līguma 46. panta 1. punktu, jo īpaši pasākumus attiecībā uz sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību un sabiedrības veselību.
- (4) Šī direktīva attiecas uz atļauju izsniegšanu attiecībā uz visiem elektronisko komunikāciju tīkliem un

pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai tie tiek sniegti sabiedrībai vai ne. Ir svarīgi nodrošināt to, ka abas sniedzēju kategorijas var iegūt labumu no objektīvām, caurskatāmām, nediskriminējošām un samērīgām tiesībām, nosacījumiem un procedūrām.

- (5) Šī direktīva attiecas tikai uz tiesību piešķiršanu izmantot radio frekvences, ja šāda izmantošana saistīta ar elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanu, parasti par atlīdzību. Radio termināliekārtu personīga izmantošana, kas pamatota ar īpašu radio frekvenču lietotāja neekskluzīvu izmantošanu un nav saistīta ar ekonomisko darbību, tādu kā radioamatieru pilsoniskā radio izmantošanu, nesastāv no elektronisko komunikāciju tīkla vai pakalpojuma sniegšanas un tāpēc nav iekļauta šajā direktīvā. Šāda izmantošana ir iekļauta Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. maija Direktīvā 1999/5/EK par radio iekārtām un telekomunikāciju termināliekārtām un par to atbilstības abpusēji atzīšanu ⁽⁴⁾.
- (6) Noteikumi attiecībā uz brīvu ierobežotas piekļuves sistēmu kustību un brīvu aizsargāto pakalpojumu sniegšanu, kas pamatota uz šādām sistēmām, ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. novembra Direktīvā 98/84/EK par to pakalpojumu juridisko aizsardzību, kas sastāv no vai ir pamatoti uz ierobežotu piekļuvi ⁽⁵⁾. Tāpēc atļauju izsniegšana attiecībā uz minētajām sistēmām un pakalpojumiem nav jāiekļauj šajā direktīvā.
- (7) Būtu jāizmanto iespējami mazāk ierobežojoša atļauju izsniegšanas sistēma, lai ļautu nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, lai veicinātu jaunu elektronisko komunikāciju pakalpojumu un Viseiropas komunikāciju tīklu un pakalpojumu attīstību, un lai ļautu pakalpojumu sniedzējiem un patērētājiem gūt labumu no vienota tirgus pietiekamas ekonomijas.
- (8) Šos mērķus vislabāk var sasniegt ar vispārēju visu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļauju izsniegšanu, neprasot valsts pārvaldes iestādei pieņemt skaidru lēmumu vai administratīvu aktu, un ierobežojot procesuas prasības tikai līdz paziņojumiem. Ja dalībvalstis elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem pieprasa paziņojumu, kad tie uzsāk savas darbības, tās

⁽¹⁾ OV C 365 E, 19.12.2000., 230. lpp. un OV C 270 E, 25.9.2001., 182. lpp.

⁽²⁾ OV C 123, 25.4.2001., 55. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2001. gada 1. marta atzinums (OV C 277, 1.10.2001., 116. lpp.), Padomes 2001. gada 17. septembra kopējā nostāja (OV C 337, 30.11.2001., 18. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 12. decembra lēmums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Padomes 2002. gada 14. februāra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 320, 28.11.1998., 54. lpp.

arī var pieprasīt pierādījumu par to, ka šāds paziņojums ir izdarīts, ar jebkādu juridiski atzītu pasta vai elektronisku apstiprinājumu par to, ka paziņojums ir saņemts. Šādam apstiprinājumam nevajadzētu sastāvēt no vai būt tās valsts pārvaldes iestādes administratīvam aktam, kurai paziņojums ir jānosūta.

- (9) Šādās atļauju izsniegšanās ir nepieciešams skaidri iekļaut to uzņēmumu tiesības un pienākumus, kas ir pakļauti vispārēju atļauju izsniegšanai, lai nodrošinātu līdzvērtīgus spēles noteikumus visā Kopienā un veicinātu pārrobežu sarunas par savstarpēju savienojumu starp publiskiem komunikāciju tīkliem.
- (10) Izniedzot vispārējo atļauju, uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus sabiedrībai, tiek pilnvarots pārrunāt savstarpēju savienojumu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) ⁽¹⁾. Uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus lietotājiem, kas nav sabiedrība, var pārrunāt savstarpēju savienojumu ar komerciāliem noteikumiem.
- (11) Īpašu tiesību piešķiršana joprojām var būt nepieciešama radio frekvenču un numuru lietošanai, ietverot īsos kodus, no valsts numuru piešķiršanas plāna. Tiesības uz numuriem var piešķirt arī no Eiropas numuru piešķiršanas plāna, ietverot, piemēram, virtuālo valsts kodu "3883", kas ir piešķirts Eiropas Pasta un elektrosakaru pārvalžu konferences dalībvalstīm. Šīs izmantošanas tiesības nevajadzētu ierobežot, izņemot gadījumus, kad no tā nevar izvairīties, ņemot vērā radio frekvenču nepietiekamību un nepieciešamību nodrošināt to efektīvu izmantošanu.
- (12) Šī direktīva neierobežo to, vai radio frekvences piešķir tieši elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem vai iestādēm, kas izmanto šos tīklus vai pakalpojumus. Šādas iestādes var būt radio vai televīzijas pārraižu satura nodrošinātāji. Neierobežojot īpašus kritērijus un procedūras, ko pieņēmušas dalībvalstis, lai piešķirtu radio frekvenču izmantošanas tiesības radio vai televīzijas pārraižu satura pakalpojumu nodrošinātājiem, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķus saskaņā ar Kopienas tiesībām, radio frekvenču piešķiršanas procedūrai noteikti būtu jābūt objektīvai, caurskatāmai, nediskriminējošai un samērīgai. Saskaņā ar Tiesas praksi, jebkādiem valsts ierobežojumiem attiecībā uz tiesībām, kas garantētas Līguma 49. pantā, būtu jābūt objektīvi pamatotiem, samērīgiem un tie nedrīkstētu pārsniegt līmeni, kāds nepieciešams vispārējo interešu mērķu sasniegšanai, kā noteikušas dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesībām. Atbildība par atbilstību nosacījumiem, kas pievienoti tiesībām izmantot radio frekvenci, un attiecīgiem nosacījumiem, kas pievienoti vispārējās atļaujas izsniegšanai, noteikti ir uzlikta uzņēmumam, kuram ir piešķirtas tiesības izmantot radio frekvenci.
- (13) Kā daļu no kandidēšanas procedūras uz tiesībām izmantot radio frekvenci, dalībvalstis var pārbaudīt, vai pretendents spēs izpildīt nosacījumus, kas pievienoti šādām tiesībām. Šajā nolūkā pretendents var pieprasīt iesniegt vajadzīgo informāciju, lai pierādītu tā spēju pildīt minētos nosacījumus. Ja šāda informācija nav sniegta, šādu pieteikumu uz tiesībām izmantot radio frekvenci var atteikt.
- (14) Dalībvalstīm nav pienākums un tām arī nav liegts piešķirt tiesības izmantot numurus no valsts numuru piešķiršanas plāna vai tiesības uzstādīt iekārtas uzņēmumiem, kas nav elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātāji.
- (15) Nosacījumus, kurus var pievienot vispārējai atļaujas izsniegšanai un īpašām lietošanas tiesībām, būtu jāierobežo līdz līmenim, kas ir noteikti nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību prasībām un pienākumiem, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesībām, un valsts tiesību aktiem saskaņā ar Kopienas tiesībām.
- (16) Gadījumā, kad elektroniskie komunikāciju tīkli un pakalpojumi netiek nodrošināti sabiedrībai, ir lietderīgi uzlikt mazāk un vieglākus nosacījumus par tiem, kas ir pamatoti gadījumos, kad elektroniskie komunikāciju tīkli un pakalpojumi tiek nodrošināti sabiedrībai.
- (17) Īpašus pienākumus, kurus var uzlikt elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošinātājiem saskaņā ar Kopienas tiesībām, pamatojoties uz to būtisko ietekmi tirgū, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽²⁾, vajadzētu uzlikt atsevišķi no vispārējām tiesībām un pienākumiem, kas ir saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu.
- (18) Vispārējai atļauju izsniegšanai vajadzētu iekļaut tikai tos nosacījumus, kas ir īpaši elektronisko komunikāciju nozarē. To nevajadzētu pakļaut nosacījumiem, kas jau ir

⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

- piemērojami sakarā ar citiem esošiem valsts tiesību aktiem, kas nav īpaši elektronisko komunikāciju nozarei. Tomēr valsts pārvaldes iestādes var informēt tīkla operatorus un pakalpojumu sniedzējus par citiem tiesību aktiem, kas attiecas uz to uzņēmējdarbību, piemēram, ar atsauci tīmekļa vietās.
- (19) Prasību publicēt lēmumu par tiesību izmantot frekvences vai numurus piešķiršanu, var izpildīt, padarot šos lēmumus publiski pieejamus tīmekļa vietās.
- (20) Viens un tas pats uzņēmums, piemēram, kabeļu operators, var piedāvāt gan elektronisko komunikāciju pakalpojumus, tādus kā televīzijas signālu pārraidīšana, gan pakalpojumus, kas nav iekļauti šajā direktīvā, tādus kā skaņas vai televīzijas pārraides saturs pakalpojumu piedāvājuma komercializēšana, un tāpēc šim uzņēmumam var uzlikt papildu pienākumus attiecībā uz tā darbību kā saturs nodrošinātājam vai pārraidītājam, saskaņā ar noteikumiem, kas nav šīs direktīvas noteikumi, neierobežojot šīs direktīvas pielikumā paredzēto nosacījumu sarakstu.
- (21) Piešķirot tiesības izmantot radio frekvences, numurus vai tiesības uzstādīt iekārtas, attiecīgās iestādes var informēt uzņēmumus, kuriem tās piešķir šādas tiesības, par attiecīgajiem nosacījumiem vispārējās atļaujas izsniegšanā.
- (22) Ja pieprasījums pēc radio frekvencēm īpašā diapazonā pārsniedz to pieejamību, būtu jāievēro atbilstīgas un caurskatāmas procedūras šādu frekvenču piešķiršanai, lai izvairītos no jebkādas diskriminācijas un optimizētu minēto ierobežoto resursu izmantošanu.
- (23) Valsts pārvaldes iestādēm, izveidojot kritērijus konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūrām, būtu jānodrošina, ka tiek ievēroti Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta mērķi. Tāpēc, ja objektīvu, nediskriminējošu un samērīgu atlases kritēriju piemērošana konkurences attīstības veicināšanai izslēgtu dažus uzņēmumus no konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūras konkrētai radio frekvencei, tas nebūtu pretrunā ar šo direktīvu.
- (24) Ja par saskaņotas radio frekvences piešķiršanu konkrētiem uzņēmumiem ir panākta vienošanās Eiropas līmenī, dalībvalstīm būtu stingri jāievieš šādas vienošanās, piešķirot tiesības izmantot radio frekvences no valsts frekvenču izmantošanas plāna.
- (25) Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošinātājiem var būt nepieciešams apstiprinājums to tiesībām saskaņā ar vispārēju atļauju izsniegšanu attiecībā uz savstarpēju savienojumu un piekļuves tiesībām, jo īpaši, lai veicinātu pārrunas ar citu, reģionālo vai vietējo, līmeņu valdībām vai ar pakalpojumu sniedzējiem citās dalībvalstīs. Šajā nolūkā valsts pārvaldes iestādēm būtu jānodrošina ar deklarācijām uzņēmumi vai nu pēc to pieprasījuma, vai alternatīvi kā automatiska atbilde uz paziņojumu, saskaņā ar vispārēju atļauju izsniegšanu. Šādām deklarācijām pašām par sevi nevajadzētu radīt pretenzijas uz tiesībām, kā arī jebkurām tiesībām saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu vai izmantošanas tiesībām, vai šādu tiesību izmantošanai nevajadzētu būt atkarīgai no deklarācijas.
- (26) Ja uzņēmumi atklāj, ka to pieteikumi uz tiesībām uzstādīt iekārtas nav izskatīti saskaņā ar principiem, kas paredzēti Direktīvā 2002/21/EK (pamatdirektīva), vai ja šādu lēmumu pieņemšana ir nepamatoti kavēta, tiem būtu jābūt tiesībām pārsūdzēt lēmumus vai šādu lēmumu pieņemšanas kavējumus saskaņā ar minēto direktīvu.
- (27) Sodiem par nosacījumu neizpildi saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu būtu jābūt tādiem, kas atbilst pārkāpumiem. Izņemot ārkārtas apstākļus, nebūtu samērīgi apturēt vai atsaukt tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai tiesības izmantot radio frekvences vai numurus, ja uzņēmums nav pildījis vienu vai vairākus nosacījumus saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu. Tas neierobežo steidzamus pasākumus, kurus attiecīgajām dalībvalstu iestādēm var būt nepieciešams pieņemt gadījumos, kad pastāv nopietni draudi sabiedrības drošībai vai veselībai, vai citu uzņēmumu ekonomiskajām un darbības interesēm. Šai direktīvai arī nevajadzētu ierobežot jebkādas prasības starp uzņēmumiem par zaudējumu atlīdzināšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (28) Ziņošanas un informācijas pienākuma uzlikšana pakalpojuma sniedzējiem var būt apgrūtināša gan uzņēmumam, gan attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei. Tāpēc šādiem pienākumiem būtu jābūt samērīgiem, objektīvi pamatotiem un ierobežotiem līdz līmenim, kas ir noteikti nepieciešams. Nav nepieciešams pieprasīt sistemātisku un regulāru pierādījuma sniegšanu par atbilstību visiem nosacījumiem, kas ir saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu, vai nosacījumiem, kas pievienoti izmantošanas tiesībām. Uzņēmumiem ir tiesības zināt nolūkus, kādiem informācija, kas tiem būtu jāsniedz, tiks izmantota. Informācijas sniegšanai nevajadzētu būt nosacījumam tirgus pieejamībai. Statistikai var pieprasīt paziņojumu no elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem, kad tie beidz darbību.

- (29) Šai direktīvai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu pienākumus nodrošināt jebkādu informāciju, kas ir nepieciešama Kopienas interešu aizsardzībai saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem. Šai direktīvai arī nevajadzētu ierobežot jebkādas ziņošanas pienākumus saskaņā ar tiesību aktiem, kas nav īpaši elektronisko komunikāciju nozarei, piemēram, konkurences tiesībām.
- (30) Elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem var uzlikt administratīvus maksājumus, lai finansētu valsts pārvaldes iestādes darbības, pārvaldot atļauju izsniegšanas sistēmu, un izmantošanas tiesību piešķiršanai. Šādus maksājumus būtu jāierobežo līdz līmenim, lai segtu minēto darbību faktiskās administratīvās izmaksas. Šajā nolūkā būtu jārada valsts pārvaldes iestāžu ienākumu un izdevumu caurskatāmība, izmantojot gada pārskatus par kopējo ievāktu maksājumu summu un radītajām administratīvajām izmaksām. Tas ļaus uzņēmumiem pārbaudīt, ka administratīvie izdevumi un maksājumi ir līdzsvarā.
- (31) Administratīvo maksājumu sistēmām nevajadzētu izkropļot konkurenci vai radīt barjeras ienākšanai tirgū. Ar vispārējo atļauju izsniegšanas sistēmu vairs nebūs iespējams noteikt administratīvos izmaksas un maksājumus individuāliem uzņēmumiem, izņemot gadījumus, kad piešķir tiesības izmantot numurus, radio frekvences un uzstādīt iekārtas. Jebkuriem piemērojamiem administratīviem maksājumiem būtu jābūt saskaņā ar vispārējās atļaujas izsniegšanas sistēmas principiem. Piemērs godīgai, vienkāršai un caurskatāmīgai alternatīvai šiem maksājumu noteikšanas kritērijiem varētu būt apgrozījums attiecībā uz sadales principu. Ja administratīvie maksājumi ir ļoti mazi, vienotas likmes maksājumi vai maksājumi, kas apvieno vienotu likmi ar elementiem, kas saistīti ar apgrozījumu, arī var būt atbilstīgi.
- (32) Papildus administratīvajiem maksājumiem var iekasēt nomas maksu par radio frekvenču un numuru izmantošanu kā instrumentu, lai nodrošinātu šādu resursu optimālu izmantošanu. Šādām maksām nevajadzētu kavēt novatorisku pakalpojumu un konkurences attīstību tirgū. Šī direktīva neierobežo nolūku, kādam tiek izmantotas maksas par izmantošanas tiesībām. Šādas maksas var izmantot, lai, piemēram, finansētu valsts pārvaldes iestāžu darbības, kuras nevar segt ar administratīviem maksājumiem. Ja konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūru gadījumā maksas par tiesībām izmantot radio frekvences pilnībā vai daļēji sastāv no vienotas summas, maksāšanas kārtībai būtu jānodrošina, ka šādas maksas praksē nerada gadījumu, kad atlase jāveic, pamatojoties uz kritērijiem, kas nav saistīti ar mērķi nodrošināt optimālu radio frekvenču izmantošanu. Komisija regulāri var publicēt pētījumu ar etalonuzdevumiem attiecībā uz labāko praksi radio frekvenču piešķiršanai, numuru piešķiršanai vai piekļuves tiesību piešķiršanai.
- (33) Dalībvalstīm var būt nepieciešams grozīt tiesības, nosacījumus, procedūras, maksājumus un maksas attiecībā uz vispārējo atļauju izsniegšanu un izmantošanas tiesībām, ja tas ir objektīvi pamatots. Par šādām izmaiņām būtu pienācīgi un laicīgi jāinformē visas ieinteresētās personas, sniedzot tām atbilstīgu iespēju izteikt savu viedokli par jebkuru šādu grozījumu.
- (34) Caurskatāmības mērķa sasniegšanai ir nepieciešams, ka pakalpojumu sniedzējiem, patērētājiem un citām ieinteresētajām personām ir viegla piekļuve jebkādi informācijai, kas saistīta ar tiesībām, nosacījumiem, procedūrām, maksājumiem, maksām un lēmumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu, radio frekvenču un numuru izmantošanas tiesībām, tiesībām uzstādīt iekārtas, valsts frekvences izmantošanas plāniem un valsts numuru piešķiršanas plāniem. Valsts pārvaldes iestādēm ir svarīgs uzdevums šādas informācijas sniegšanā un tās atjaunināšanā. Ja šādas tiesības pārvalda valdības citi līmeņi, valsts pārvaldes iestādēm būtu jācenšas izveidot lietotājiem draudzīgs instruments piekļuvei informācijai attiecībā uz šādām tiesībām.
- (35) Vienota tirgus pienācīga darbība, pamatojoties uz valsts atļauju izsniegšanas režīmiem saskaņā ar šo direktīvu būtu jāpārtrauca Komisijai.
- (36) Lai vienotos par vienu datumu visu jauno reglamentējošo noteikumu elementu piemērošanai elektronisko komunikāciju nozarē, ir svarīgi, ka šīs direktīvas transpozīcija attiecīgajā valstī un esošo licenču pielīdzināšana jaunajiem noteikumiem notiek paralēli. Tomēr īpašos gadījumos, ja šīs direktīvas spēkā stāšanās datumā pašreizējo atļauju izsniegšanas aizstāšana ar vispārējo atļauju izsniegšanu un individuālām izmantošanas tiesībām, kas ir saskaņā ar šo direktīvu, radīs pienākumu pieaugumu pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas saskaņā ar pašreizējām atļaujām, vai radīs to tiesību samazinājumu, dalībvalstis var izmantot papildu deviņus mēnešus pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas, lai saskaņotu šādas licences, izņemot gadījumus, kad tam būtu negatīva ietekme attiecībā uz citu uzņēmumu tiesībām un pienākumiem.
- (37) Var būt apstākļi, kādos atļaujas izsniegšanas nosacījuma atcelšana attiecībā uz piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem radītu nopietnas grūtības vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas no nosacījuma guvuši labumu. Šādos gadījumos Komisija var piešķirt tālākus pārejas pasākumus pēc dalībvalsts pieprasījuma.

(38) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt piedāvātās darbības mērķus, proti, saskaņot un vienkāršot elektronisko komunikāciju noteikumus un nosacījumus tīklu un pakalpojumu atļauju izsniegšanai, tāpēc darbības mēroga un ietekmes dēļ labāk tos sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis un piemērošanas joma

1. Šīs direktīvas mērķis ir ieviest iekšējo tirgu elektronisko komunikāciju tīklos un pakalpojumos, saskaņojot un vienkāršojot atļauju izsniegšanas noteikumus un nosacījumus, lai veicinātu to sniegšanu visā Kopienā.

2. Šī direktīva attiecas uz atļauju izsniegšanu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošināšanai.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 2. pantā noteiktās definīcijas.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "vispārēju atļauju izsniegšana" nozīmē tiesisko regulējumu, ko izveidojusi dalībvalsts, sniedzot tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, un nosakot nozarei raksturīgos pienākumus, kas var attiekties uz visiem vai īpašiem elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu veidiem, saskaņā ar šo direktīvu;
- b) "nevēlami traucējumi" nozīmē traucējumus, kas apdraud radionavigācijas pakalpojumu vai citu drošības pakalpojumu darbību, vai kas citādi nopietni bojā, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kas darbojas saskaņā ar piemērojamiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.

3. pants

Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu vispārēju atļauju izsniegšana

1. Dalībvalstis nodrošina brīvību nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus saskaņā ar šajā direktīvā

paredzētajiem noteikumiem. Šajā sakarā dalībvalstis neierobežo uzņēmumu nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams Līguma 46. panta 1. punktā minēto iemeslu dēļ.

2. Elektronisko komunikāciju tīklu vai elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšana, neierobežojot 6. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus vai 5. pantā minētās izmantošanas tiesības, var tikai būt pakļauta vispārēju atļauju izsniegšanai. Attiecīgajam uzņēmumam var pieprasīt iesniegt paziņojumu, bet tam var nepieprasīt iegūt skaidru lēmumu vai jebkādu citu administratīvu aktu no valsts pārvaldes iestādes pirms to tiesību izmantošanas, kas izriet no atļaujas. Pēc paziņojuma, ja tāds ir nepieciešams, uzņēmums var uzsākt darbību, nepieciešamības gadījumā saskaņā ar noteikumiem par izmantošanas tiesībām, kas minētas 5., 6. un 7. pantā.

3. Paziņojums, kas minēts 2. punktā, neiekļauj vairāk kā juridiskas vai fiziskas personas deklarāciju valsts pārvaldes iestādei par nolūku uzsākt elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanu, un minimālās informācijas sniegšanu, kas nepieciešama, lai ļautu valsts pārvaldes iestādei veidot elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošinātāju reģistru vai sarakstu. Šai informācijai ir jābūt ierobežotai līdz līmenim, kas ir nepieciešams nodrošinātāja noteikšanai, tāda kā uzņēmuma reģistrācijas numuri, nodrošinātāja kontaktpersonas, adrese, īss tīkla vai pakalpojuma apraksts un paredzētais datums darbības uzsākšanai.

4. pants

No vispārējās atļaujas izsniegšanas izrietošo tiesību obligātais saraksts

1. Uzņēmumiem, kam ir izsniegta atļauja saskaņā ar 3. pantu, ir tiesības:

- a) nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus;
- b) uz pieteikumu izskatīšanu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 11. pantu, attiecībā uz nepieciešamajām tiesībām uzstādīt iekārtas.

2. Ja šādi uzņēmumi nodrošina komunikāciju tīklus vai pakalpojumus sabiedrībai, vispārēju atļauju izsniegšana tiem sniedz arī tiesības:

- a) pārrunāt savstarpēju savienojumu ar citiem vispārējā atļaujā iekļautu publiski pieejamu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošinātājiem, un, nepieciešamības gadījumā,

iegūt savstarpēju savienojumu vai piekļuvi tiem jebkurā vietā Kopienā, saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (piekļuves direktīva) nosacījumiem;

- b) saņemt iespēju tikt izraudzītam, lai nodrošinātu dažādus universālā pakalpojuma elementus un/vai darbotos dažādās valsts teritorijas daļās saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (vispārējā pakalpojuma direktīva) (1).

5. pants

Radio frekvenču un numuru izmantošanas tiesības

1. Dalībvalstis, ja iespējams, jo īpaši, ja nevēlamu traucējumu risks ir niecīgs, radio frekvenču izmantošanu nepakļauj individuālu izmantošanas tiesību piešķiršanai, bet iekļauj šādu radio frekvenču izmantošanas nosacījums vispārējā atļaujā.

2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radio frekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar vispārēju atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus saskaņā ar šīs direktīvas 6. un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citiem noteikumiem, kas nodrošina efektīvu šo resursu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).

Neierobežojot īpašos kritērijus un procedūras, ko pieņēmušas dalībvalstis, lai piešķirtu radio frekvenču izmantošanas tiesības radio vai televīzijas pārraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķus atbilstīgi Kopienas tiesībām, šādas izmantošanas tiesības piešķir ar atvērtām, caurskatāmām un nediskriminējošām procedūrām. Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis nosaka, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem šīs tiesības var nodot pēc tiesību turētāja iniciatīvas radio frekvenču gadījumā, saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. pantu. Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības ierobežotam laikposmam, ilgums ir atbilstīgs attiecīgajam pakalpojumam.

3. Lēmumu par izmantošanas tiesībām pieņem, paziņo un publisko cik vien drīz iespējams pēc tam, kad valsts pārvaldes iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu — trīs nedēļās — gadījumā, kad numuri ir piešķirti īpašam nolūkam saskaņā ar valsts numuru

piešķiršanas plānu, un sešs nedēļās — gadījumā, kad radio frekvences ir piešķirtas īpašam nolūkam saskaņā ar valsts frekvenču piešķiršanas plānu. Pēdējais termiņš neierobežo jebkādu piemērojamos starptautiskus nolīgumus attiecībā uz radio frekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.

4. Ja pēc pārrunām ar ieinteresētajām personām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka atļaužu numuru izmantošanas tiesības ir piešķiramas ar konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūru palīdzību, dalībvalstis var maksimālo trīs nedēļu periodu pagarināt vēl par laiku līdz trim nedēļām.

Attiecībā uz konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūrām radio frekvencēm tiek piemērots 7. pants.

5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību daudzumu, izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu radio frekvenču izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.

6. pants

Nosacījumi, kas pievienoti vispārējai atļaujai un tiesībām izmantot radio frekvences un numurus, un īpaši pienākumi

1. Vispārēju atļauju izsniegšana elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanai un tiesības izmantot radio frekvences, un tiesības izmantot numurus var pakļaut tikai tiem nosacījumiem, kas minēti attiecīgi pielikuma A, B un C daļā. Šādi nosacījumi ir objektīvi pamatoti attiecībā uz attiecīgo tīklu vai pakalpojumu, nediskriminējoši, samērīgi un caurskatāmi.

2. Īpaši pienākumi, kas var būt uzlikti elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošinātājiem saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (piekļuves direktīva) 5. panta 1. punktu, 5. panta 2. punktu, 6. un 8. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) 16., 17., 18. un 19. pantu, vai tiem uzņēmumiem, kas izraudzīti, lai nodrošinātu universālo pakalpojumu saskaņā ar minēto direktīvu, ir juridiski atdalīti no tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz vispārējo atļauju. Lai sasniegtu caurskatāmību uzņēmumiem, kritēriji un procedūras šādu īpašu pienākumu uzlikšanai individuāliem uzņēmumiem ir minētas vispārējā atļaujā.

3. Vispārējā atļauja iekļauj tikai tos nosacījumus, kas ir īpaši minētajai nozarei un ir paredzēti pielikuma A daļā, un nedublē tos nosacījumus, kas ir piemērojami uzņēmumiem ar citiem valsts tiesību aktiem.

4. Dalībvalstis nedublē vispārējās atļaujas nosacījumus, ja tās piešķir tiesības izmantot radio frekvences vai numurus.

(1) OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

7. pants

Procedūras piešķiramo radio frekvenču izmantošanas tiesību daudzuma ierobežošanai

1. Ja dalībvalsts izvērtē, vai ierobežot piešķiramo radio frekvenču izmantošanas tiesību daudzumu, tā *inter alia*:
 - a) pienācīgi izsver nepieciešamību palielināt labumu lietotājiem un veicināt konkurences attīstību;
 - b) visām ieinteresētajām personām, ietverot lietotājus un patērētājus, dod iespēju izteikt savu viedokli par ierobežojumiem saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. pantu;
 - c) publicē lēmumu ierobežot izmantošanas tiesību piešķiršanu, minot tā iemeslus;
 - d) pēc procedūras noteikšanas uzaicina iesniegt pieteikumus uz izmantošanas tiesībām un
 - e) ar samērīgiem pārtraukumiem vai pēc pamatotām ietekmēto uzņēmumu prasībām pārskata ierobežojumu.
2. Ja dalībvalsts secina, ka turpmāk var piešķirt radio frekvenču izmantošanas tiesības, tā šo secinājumu dara zināmu un uzaicina iesniegt pieteikumus uz šādām tiesībām.
3. Ja radio frekvenču izmantošanas tiesību piešķiršana ir jāierobežo, dalībvalstis piešķir šādas tiesības, pamatojoties uz atlases kritērijiem, kam jābūt objektīviem, caurskatāmiem, nediskriminējošiem un samērīgiem. Katrā šādā atlases kritērijā ir jāizvērtē Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta mērķu sasniegšana.

4. Ja jāizmanto konkurētspējīgas vai salīdzināmas atlases procedūras, dalībvalstis var pagarināt 5. panta 3. punktā minēto maksimālo sešu nedēļu periodu tik daudz, cik ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka šādas procedūras ir godīgas, pamatotas, atklātas un caurskatāmas visām ieinteresētajām personām, bet ne vairāk kā par astoņiem mēnešiem.

Šie termiņi neierobežo jebkādas piemērojamus starptautiskus nolīgumus attiecībā uz radio frekvenču izmantošanu un satelītu koordinēšanu.

5. Šis pants neierobežo radio frekvenču izmantošanas tiesību nodošanu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. pantu.

8. pants

Radio frekvenču saskaņota piešķiršana

Ja ir saskaņota radio frekvenču izmantošana, ja ir panākta vienošanās par piekļuves nosacījumiem un procedūrām, un

uzņēmumi, kuriem piešķir radio frekvences, ir atlasīti saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem un Kopienas noteikumiem, dalībvalstis piešķir šādu radio frekvenču izmantošanas tiesības saskaņā ar šeit minēto. Ar noteikumu, ka visi valsts nosacījumi, kas pievienoti tiesībām izmantot attiecīgās radio frekvences, ir izpildīti kopējās atlases procedūras gadījumā, dalībvalstis neuzliek citus nosacījumus, papildu kritērijus vai procedūras, kas ierobežotu, mainītu vai kavētu pareizu šādu radio frekvenču kopējas piešķiršanas īstenošanu.

9. pants

Deklarācijas iekārtu uzstādīšanas tiesību un savstarpēja savienojuma tiesību izmantošanas veicināšanai

Pēc uzņēmuma pieprasījuma valsts pārvaldes iestāde vienas nedēļas laikā izsniedz standartizētas deklarācijas, kas attiecīgos gadījumos apstiprina, ka uzņēmums saskaņā ar 3. panta 2. punktu ir iesniedzis paziņojumu, un kurā sīki izklāsta informāciju par to, kādos apstākļos jebkuram uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus saskaņā ar vispārējo atļauju, ir tiesības pieprasīt tiesības uzstādīt iekārtas, pārrunāt savstarpēju savienojumu un/vai iegūt piekļuvi vai savstarpēju savienojumu, lai veicinātu šo tiesību izmantošanu, piemēram, citos valdības līmeņos vai attiecībā uz citiem uzņēmumiem. Attiecīgos gadījumos šādas deklarācijas var arī izsniegt kā automātisku atbildi pēc 3. panta 2. punktā minētā paziņojuma.

10. pants

Atbilstība vispārējās atļaujas nosacījumiem vai izmantošanas tiesībām un īpašiem pienākumiem

1. Valsts pārvaldes iestādes uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, kas iekļauti vispārējā atļaujā, vai uzņēmumiem, kas bauda radio frekvenču vai numuru izmantošanas tiesības, var pieprasīt sniegt informāciju, kas ir nepieciešama, lai pārbaudītu 6. panta 2. punktā minēto vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu, vai īpašo pienākumu izpildi saskaņā ar 11. pantu.

2. Ja valsts pārvaldes iestāde atklāj, ka uzņēmums neizpilda vienu vai vairākus vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumus, vai īpašos pienākumus, kas minēti 6. panta 2. punktā, tā par šiem secinājumiem informē uzņēmumu un dod tam iespēju pamatoti sniegt savu viedokli vai izlabot pārkāpumus:

— vienā mēnesī pēc paziņojuma, vai

— īsākā laikposmā, par kuru panākta vienošanās ar uzņēmumu vai kuru noteikusi valsts pārvaldes iestāde atkārtota pārkāpuma gadījumā, vai

— ilgākā laikposmā, kuru noteikusi valsts pārvaldes iestāde.

3. Ja attiecīgais uzņēmums neizlabo pārkāpumus 2. punktā noteiktajā laikposmā, attiecīgā iestāde pieņem atbilstīgus un samērīgus pasākumus, kas vērsti uz izpildes nodrošināšanu. Šajā sakarā dalībvalstis var pilnvarot attiecīgās iestādes, lai attiecīgos gadījumos uzliktu finansiālus sodus. Pasākumus un iemeslus, ar kuriem tie ir pamatoti, paziņo attiecīgajam uzņēmumam vienas nedēļas laikā kopš to pieņemšanas un ar tiem nosaka pamatotu laikposmu, lai uzņēmums varētu izpildīt pasākumu.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta noteikumiem dalībvalstis var pilnvarot attiecīgās iestādes, lai attiecīgos gadījumos uzliktu finansiālus sodus uzņēmumiem par informācijas nesniegšanu saskaņā ar šīs direktīvas 11. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā vai Direktīvas 2002/19/EK (piekļuves direktīva) 9. pantā uzliktajiem pienākumiem pamatotā laikposmā, ko noteikusi valsts pārvaldes iestāde.

5. Nopietnu un atkārtotu 6. panta 2. punktā minētās vispārējās atļaujas nosacījumu, izmantošanas tiesību vai īpašu pienākumu pārkāpumu gadījumā, ja pasākumi, kas vērsti uz izpildes nodrošināšanu kā minēts šī panta 3. punktā, nav darbojušies, valsts pārvaldes iestādes var liegt uzņēmumam turpināt nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, apturēt vai atsaukt izmantošanas tiesības.

6. Neatkarīgi no 2., 3. un 5. punkta noteikumiem, ja attiecīgajai iestādei ir pierādījums par 6. panta 2. punktā minēto vispārējās atļaujas nosacījumu, izmantošanas tiesību vai īpašu pienākumu pārkāpumu, kas rada tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai, vai radīs nopietnas ekonomiskas vai darbības problēmas citiem elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem vai lietotājiem, tā var pieņemt tūlītējus pagaidu pasākumus, lai labotu situāciju pirms galīgā lēmuma pieņemšanas. Pēc tam attiecīgajam uzņēmumam dod pamatotu iespēju izteikt savu viedokli un piedāvāt kādus tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Attiecīgos gadījumos, attiecīgā iestāde var apstiprināt pagaidu pasākumus.

7. Uzņēmumiem ir tiesības pārsūdzēt pasākumus, kas veikti saskaņā ar šo pantu, to veicot saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 4. pantā minēto procedūru.

11. pants

Informācija, kas saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu nepieciešama attiecībā uz izmantošanas tiesībām un īpašiem pienākumiem

1. Neierobežojot informācijas un ziņošanas pienākumus, kas ir uzlikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas neattiecas uz vispārēju atļauju izsniegšanu, valsts pārvaldes iestādes uzņēmumiem var

pieprasīt sniegt tikai tādu informāciju saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu par 6. panta 2. punktā minētajām izmantošanas tiesībām vai īpašiem pienākumiem, kas ir samērīga un objektīvi pamatota:

- a) sistemātiskai vai katra atsevišķa gadījuma pārbaudei attiecībā uz pielikuma A daļas 1. un 2. punkta nosacījumu, B daļas 6. nosacījuma un C daļas 7. nosacījuma izpildi un 6. panta 2. punktā minēto pienākumu izpildi;
- b) katra atsevišķa gadījuma pārbaudei attiecībā uz to nosacījumu izpildi, kas paredzēti pielikumā, ja ir saņemta sūdzība vai ja valsts pārvaldes iestādei ir citi iemesli, lai uzskatītu, ka nosacījums nav izpildīts, vai gadījumā, kad valsts pārvaldes iestāde pēc pašas iniciatīvas veikusi izmeklēšanu;
- c) izmantošanas tiesību piešķiršanas pieprasījumu iesniegšanas procedūrām un izvērtēšanai;
- d) salīdzināmu pārskatu publikācijai par pakalpojumu kvalitāti un cenām patērētāju labumam;
- e) skaidri noteiktiem statistikas nolūkiem;
- f) Direktīvā 2002/19/EK (piekļuves direktīva) vai Direktīvā 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) minētajai tirgus analīzei.

Informāciju, kas minēta pirmās daļas a), b), d), e) un f) punktā, nedrīkst pieprasīt pirms piekļuves tirgum vai kā nosacījumu piekļuvei tirgum.

2. Ja valsts pārvaldes iestādes pieprasa uzņēmumiem sniegt informāciju kā noteikts 1. punktā, tās uzņēmumus informē par īpašo nolūku, kuram informācija ir izmantojama.

12. pants

Administratīvi maksājumi

1. Jebkuri administratīvi maksājumi, kas uzlikti uzņēmumiem, kas nodrošina pakalpojumu vai tīklu saskaņā ar vispārējo atļauju izsniegšanu, vai uzņēmumiem, kuriem ir piešķirtas izmantošanas tiesības:

- a) kopumā iekļauj tikai tās administratīvās izmaksas, kas radīsies 6. panta 2. punktā minētās vispārēju atļauju izsniegšanas programmas, izmantošanas tiesību un īpašu pienākumu pārvaldē, kontrolē un ieviešanā, kas var iekļaut izmaksas starptautiskai sadarbībai, saskaņošanai un standartizēšanai, tirgus analīzei, izpildes pārraudzībai un citai tirgus kontrolei, kā arī reglamentējošo darbu, kas saistīts ar sekundāro tiesību aktu un administratīvo lēmumu, tādu kā lēmumu par piekļuvi un savstarpēju savienojumu sagatavošanu un ieviešanu; un

b) tiek uzlikti individuāliem uzņēmumiem objektīvā, caurskatāmā un samērīgā veidā, kas samazina papildu administratīvās izmaksas un saistītus maksājumus.

2. Ja valsts pārvaldes iestādes uzlied administratīvus maksājumus, tās publicē to administratīvo izmaksu un kopējās ievāktu maksājumu summas gada pārskatu. Ņemot vērā atšķirības starp kopējo maksājumu un administratīvo izmaksu summu, veic atbilstīgus koriģējumus.

13. pants

Maksas par izmantošanas tiesībām un tiesībām uzstādīt iekārtas

Dalībvalstis var ļaut attiecīgajai iestādei uzlied tādu maksu par tiesībām izmantot radio frekvences vai numurus vai par tiesībām uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts vai privātā īpašuma, kas atspoguļo nepieciešamību nodrošināt optimālo šo resursu izmantošanu. Dalībvalstis nodrošina to, ka šādas maksas ir objektīvi pamatotas, caurskatāmas, nediskriminējošas un samērīgas attiecībā uz to paredzēto mērķi, un ņem vērā Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā minētos mērķus.

14. pants

Tiesību un pienākumu grozījumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesības, nosacījumus un procedūras attiecībā uz vispārēju atļauju izsniegšanu un izmantošanas tiesībām vai tiesībām uzstādīt iekārtas, var grozīt tikai objektīvi pamatotos gadījumos un samērīgā veidā. Atbilstīgā veidā sniedz paziņojumu par nolūku izdarīt minētos grozījumus, un ieinteresētajām personām, ietverot lietotājus un patērētājus, piešķir pietiekamu laikposmu, lai tās varētu izteikt savus viedokļus par piedāvātajiem grozījumiem, kas nav isāks par četrām nedēļām, izņemot ārkārtas gadījumus.

2. Dalībvalstis neierobežo vai neatsauc tiesības uzstādīt iekārtas pirms tā laikposma beigām, uz kuru tās ir piešķirtas, izņemot gadījumus, kad tas ir pamatojams un piemērojams saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem attiecībā uz tiesību atsaukšanas kompensāciju.

15. pants

Informācijas publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu attiecīgo informāciju par tiesībām, nosacījumiem, procedūrām, maksājumiem, maksām un

lēmumiem attiecībā uz vispārēju atļauju izsniegšanu un izmantošanas tiesībām publicē un atjauno atbilstīgā veidā tā, lai sniegtu vieglu piekļuvi šai informācijai visām ieinteresētajām personām.

2. Ja 1. punktā minēto informāciju glabā dažādos valdības līmeņos, jo īpaši informāciju attiecībā uz procedūrām un nosacījumiem par tiesībām uzstādīt iekārtas, valsts pārvaldes iestāde veic visas vajadzīgās pūles, ņemot vērā ar tām saistītās izmaksas, lai radītu lietotājam draudzīgu visas šādas informācijas pārskatu, ietverot informāciju par attiecīgajiem valdības līmeņiem un atbilstīgajām iestādēm, lai veicinātu tiesību uzstādīt iekārtas piemērošanu.

16. pants

Pārskatīšanas procedūras

Komisija periodiski pārskata valsts atļauju izsniegšanas sistēmu darbību un pārrobežu pakalpojumu sniegšanas attīstību Kopienā, un pie pirmās izdevības ne vēlāk kā trīs gadus pēc 18. panta 1. punkta otrajā daļā minētās šīs direktīvas piemērošanas dienas ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei. Šim nolūkam Komisija var no dalībvalstīm pieprasīt informāciju, kuru tās sniedz nekavējoties.

17. pants

Pašreizējās atļaujas

1. Dalībvalstis šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā pašreizējās atļaujas pielāgo šīs direktīvas noteikumiem vēlākais līdz 18. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai piemērošanas dienai.

2. Ja 1. punkta piemērošana samazina tiesības vai paplašina pienākumus, kas ir saskaņā ar pašreizējām atļaujām, dalībvalstis var pagarināt šo tiesību un pienākumu derīgumu vismaz līdz deviņiem mēnešiem pēc 18. panta 1. punkta otrajā daļā minētās piemērošanas dienas ar noteikumu, ka citu uzņēmumu tiesības, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesībām, netiek ietekmētas. Dalībvalstis par šādu pagarinājumu paziņo Komisijai un min tā iemeslus.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka to atļauju izsniegšanas nosacījuma atcelšana attiecībā uz piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem, kas bija spēkā pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā, rada pārmērīgas grūtības uzņēmumiem, kas guvuši labumu no piespiedu piekļuves citam tīklam, un ja šiem uzņēmumiem nav iespējams pārrunāt jaunus nolīgumus ar saprātīgiem komerciāliem noteikumiem līdz 18. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai piemērošanas dienai, dalībvalstis var pieprasīt attiecīgo nosacījumu pagarināšanu uz laiku. Šādu pieprasījumus iesniedz vismaz līdz 18. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai piemērošanas

dienai, un tajā norāda nosacījumu(-s) un laikposmu, kuram ir pieprasīts pagarinājums uz laiku.

Dalībvalstis informē Komisiju par pagarinājuma pieprasīšanas iemesliem. Komisija izskata šādu pieprasījumu, ņemot vērā attiecīgo situāciju minētajā dalībvalstī un attiecīgā(-o) uzņēmuma(-u) situāciju, un nepieciešamību nodrošināt saskaņīgu normatīvo vidi Kopienas līmenī. Tā pieņem lēmumu par to, vai apmierināt vai noraidīt pieprasījumu, un, ja tā nolemj apmierināt pieprasījumu, par piešķiramā pagarinājuma darbības jomu un ilgumu. Komisija paziņo par savu lēmumu attiecīgajai dalībvalstij sešos mēnešos pēc pagarinājuma pieteikuma saņemšanas. Minēto lēmumu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2003. gada 24. jūlijā pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu. Par tiem dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis minētos pasākumus piemēro no 2003. gada 25. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savus tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva, un jebkurus sekojošus grozījumus minētajos noteikumos.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2002. gada 7. martā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

P. COX

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. C. APARICIO

PIELIKUMS

Šajā pielikumā uzskaitītie nosacījumi paredz maksimālo to nosacījumu sarakstu, kurus var pievienot vispārējai atļaujai (A daļa), tiesībām izmantot radio frekvences (B daļa) un tiesībām izmantot numurus (C daļa), kā noteikts 6. panta 1. punktā un 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

A. Nosacījumi, kurus var pievienot vispārējai atļaujai

1. Finanšiāli ieguldījumi universālā pakalpojuma fondā saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva).
2. Administratīvie maksājumi saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantu.
3. Pakalpojumu savietojamība un tīklu savstarpējs savienojums saskaņā ar Direktīvu 2002/19/EK (piekļuves direktīva).
4. Numuru pieejamība no valsts numuru piešķiršanas plāna lietotājiem, ietverot nosacījumus, kas ir saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva).
5. Vides, pilsētas un valsts plānošanas prasības, kā arī prasības un nosacījumi, kas saistīti ar piekļuves piešķiršanu valsts vai privātajam nekustamajam īpašumam un tā izmantošanu, un nosacījumi, kas saistīti ar līdzāsatrašanos un iekārtu dalīšanu saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (pamatdirektīva), attiecīgos gadījumos ietverot jebkādas finansiālas vai tehniskas garantijas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu infrastruktūras darbu pienācīgu veikšanu.
6. "Obligātie" nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva).
7. Personīgo datu un privātās dzīves aizsardzība, kas ir īpaša elektronisko komunikāciju nozarē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/66/EK attiecībā uz personu datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju nozarē ⁽¹⁾.
8. Patērētāju aizsardzības noteikumi, kas ir īpaši elektronisko komunikāciju nozarē, ietverot nosacījumus, kas ir saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva).
9. Ierobežojumi attiecībā uz nelegāla satura pārraidīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu juridiskajiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ⁽²⁾ un ierobežojumiem attiecībā uz kaitīga satura pārraidīšanu saskaņā ar 2.a panta 2. punktu Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par to, kā koordinēt dažus noteikumus, kas paredzēti dalībvalstu normatīvajos vai administratīvajos aktos attiecībā uz televīzijas raidarbību veikšanu ⁽³⁾.
10. Informācija, kas sniedzama saskaņā ar paziņošanas procedūru saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 3. punktu un citam nolūkam, kā noteikts šīs direktīvas 11. pantā.
11. Noteikumi, kas ļauj valsts pārvaldes iestādēm veikt juridisku pārņemšanu saskaņā ar Direktīvu 97/66/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾.
12. Izmantošanas noteikumi katastrofu laikā, lai nodrošinātu komunikācijas starp neatliekamās palīdzības dienestiem un iestādēm, un pārraide plašai sabiedrībai.
13. Pasākumi attiecībā uz plašas sabiedrības pakļaušanu elektromagnētiskiem laukiem, ko izraisa elektronisko komunikāciju tīkli, saskaņā ar Kopienas tiesībām.
14. Piekļuves pienākumi, kas nav tie pienākumi, kas paredzēti šīs direktīvas 6. panta 2. punktā, kuri attiecas uz uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, saskaņā ar Direktīvu 2002/19/EK (piekļuves direktīva).

⁽¹⁾ OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

15. Publisko komunikāciju tīklu integritātes uzturēšana saskaņā ar Direktīvu 2002/19/EK (piekļuves direktīva) un Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva), ietverot nosacījumus, lai novērstu elektromagnētiskos traucējumus starp elektronisko komunikāciju tīkliem un/vai pakalpojumiem saskaņā ar Padomes 1989. gada 3. maija Direktīvu 89/336/EEK par dalībvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz elektromagnētisko atbilstību ⁽¹⁾.
16. Publisko tīklu aizsardzība pret neatļautu piekļuvi saskaņā ar Direktīvu 97/66/EK.
17. Noteikumi radio frekvenču izmantošanai, kas ir saskaņā ar Direktīvas 1999/5/EK 7. panta 2. punktu, ja šāda izmantošana nav pakļauta individuālu izmantošanas tiesību piešķiršanai saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punktu.
18. Pasākumi, kas izraudzīti, lai nodrošinātu atbilstību standartiem un/vai specifikācijām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 17. pantā.

B. Nosacījumi, kas var būt pievienoti radio frekvenču izmantošanas tiesībām

1. Tā pakalpojuma vai tīkla veida, vai tehnoloģijas izraudzīšanās, kuram ir piešķirtas frekvences izmantošanas tiesības, attiecīgos gadījumos, ietverot ekskluzīvu frekvences izmantošanu īpaša satura vai īpašu audiovizuālu pakalpojumu pārraidīšanai.
2. Frekvenču efektīva izmantošana saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva), ietverot, attiecīgos gadījumos, pārklājuma prasības.
3. Tehniskie vai darbības nosacījumi, kas vajadzīgi, lai izvairītos no nevēlamiem traucējumiem un lai ierobežotu plašas sabiedrības pakļaušanu elektromagnētiskiem laukiem, ja šādi nosacījumi atšķiras no tiem, kas ir iekļauti vispārējā atļaujā.
4. Maksimālais ilgums saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu, uz kuru attiecas visas izmaiņas valsts frekvenču piešķiršanas plānā.
5. Tiesību nodošana pēc tiesību turētāja iniciatīvas un šādas nodošanas nosacījumi saskaņā ar direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).
6. Nomas maksas saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu.
7. Visas saistības, kuras uzņēmumam, saņemot izmantošanas tiesības, tiek uzliktas konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūras gaitā.
8. Saistības saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem, kas attiecas uz frekvenču izmantošanu.

C. Nosacījumi, kas var būt pievienoti tiesībām izmantot numurus

1. Pakalpojuma izraudzīšanās, kuram šo numuru izmanto, ietverot visas prasības, kas saistītas ar šā pakalpojuma nodrošināšanu.
2. Numuru efektīva izmantošana saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).
3. Numura pārnesamības prasības saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva).
4. Pienākums nodrošināt atklātas ziņas par abonentiem Direktīvas 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) 5. un 25. panta mērķiem.
5. Maksimālais ilgums saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu, uz kuru attiecas visas izmaiņas valsts numuru piešķiršanas plānā.
6. Tiesību nodošana pēc tiesību turētāja iniciatīvas un šādas nodošanas nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).
7. Nomas maksas saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu
8. Visas saistības, kuras uzņēmumam, saņemot izmantošanas tiesības, tiek uzliktas konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlases procedūras gaitā.
9. Saistības saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem, kas attiecas uz numuru izmantošanu.

⁽¹⁾ OV L 139, 23.5.1989., 19. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/68/EEK (OV L 220, 30.8.1993. 1. lpp.).